

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Faculæ cap. I. Ex Liturgia sive Missa S. Iacobi, & aliis veterum Patrum
scriptis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Facula
Hæreti-
corum.

Justinus, Philosophus & Martyr, Græcus.	140.
Marcellus, Petri Apostoli discipu- lus, & Martyr Romanus.	100.
Martialis, unus ex septuaginta duobus Discipulis Christi Salva- toris.	60.
Nicephorus Callistus.	1200.
ut verò pleriq; volunt,	1340.
Papias, auditor Joannis Evangeli- stæ.	100.
Pius, Papa nonus, ac Martyr.	140.
Simeon Metaphrastes.	670.
vel ut alii sentiunt,	1200.
Telesphorus, Papa septimus, ac Martyr.	139.
Tertullianus, Presbyter, primus eo- rum qui Latine scripserunt in Ecclesia.	200.
Theodorus, Lector, putatur vixisse.	890.
Vincentius Lirinensis, Presbyter ac Doctor Latinus.	420.
Xystus, Papa sextus, idemq; Mar- tyr.	130.

F A C U L T A T E
H Æ R E T I C I S
I L L U M I N A N D I S
A C C O M M O D A T Æ

CAPUT I.

Ex Liturgia sive Missa S. Jacobi,
& aliis veterum Patrum
Scriptis.

1. Eucharistiam vocari Missam & Sacrifi-
cium, & in ea panem ac vinum converti in Car-
nem ac Sanguinem Christi.

2. Missam non esse nuperum inventum, sed

antiquum novæ Legi Sacrificium: idq; non tan-
tùm spirituale, verùm etiam proprii Domini.

3. Invocatio Sanctorum.

4. Magnifica invocatio B. Virginis.

5. Orandum esse pro fidelibus defunctis, qui
sunt in Purgatorio.

6. Liturgiam hanc esse authenticam, &
S. Jacobi Apostoli.

7. Damaseni auctoritas de oratione pro de-
functis ex Chrysostomo, & Gregorio Nysseno.

8. Non omnia sunt scripta in Libris sacris,
quæ credere debemus fide divina.

9. Fortiter probat ex ipsis Scripturis, esse
aliquas traditiones divinas. in illis minimè scrip-
tas.

10. Ecclesia auctoritatem æqualem esse Apo-
stolica auctoritati in rebus fidei.

11. Noluit Deus omnia tradi scripto, ut
submitteremus nos Ecclesie magisterio.

12. Quæ non est alia, quàm Ecclesia Roma-
na, ipsam proinde audire debemus.

13. Sacramentum extreme Unctionis ex S.
Jacobi Epistola demonstratur.

EUCHARISTIÆ Sacrificium, in
quo, iuxta Beati Pauli ad-

monitionem, sunt precatio-

nes, postulationes, & gratiarum actio-

nes, Corpusq; Christi à legitimis

Sacerdotibus cõficitur & offertur,

semper appellatum fuit à Patri-

bus Liturgia vel Missa. Itaque in

Liturgia Jacobi Apostoli, fratris

Domini, primique Ierosolymo-

rum Episcopi, Sacerdos Deum

Patrem ita precatur: Spiritum tu-

um sanctissimum demitte nunc, Do-

mine, in nos, & in hæc dona sancta

proposita, ut superveniens, sancta &

& bona & gloriosa sua presentia

sanctificet, & efficiat hunc panem

sanctum Corpus Christi tui, & calicem

hunc pretiosum sanguinem Christi tui.

Quæ quidem beati Jacobi verba

manifestè ostendunt, panem in

Corpus, & vinum in Sanguinem

Christi converti transmutarique,

contra hæreticos hujus tempesta-

tis. Nam Christus in institutio-

E e e e ne

12
Officium
Missæ vo-
catur Li-
turgia &
Sacrifi-
cium.

1. Tim. 2

Conversio
panis &
vini in
Corpus &
Sangui-
nem Chri-
sti.

Facult
Hæreticorum.

ne ipsius Eucharistiæ dicit aper-
tissimè, *Hoc est Corpus meum, quod
pro vobis datur, Hic est Sanguis
meus qui pro multis effundetur.*

Regan-
tes Cor-
pus Chri-
sti in Eu-
charistia
faciunt
menda-
sem in
verbis
suis Chri-
stum.

Quando hæretici aiunt, verum
Corpus Christi in Eucharistia nõ
contineri, & panis substantiam
in substantiam carnis non con-
verti; quid aliud affirmant, quàm
Christum mentiri? quid aliud
quàm, more canum atque porco-
rum, conculcant margaritas sa-
crofancti Mysterij? Ideo autem

Matth.
26.
Mar. 14
1. Cor.
11.

primi Patres Orthodoxi hoc Sa-
cramentum appellarunt *Euchari-
stiam*, quia Christus *εὐχαριστίας*
eam confecit, ut Evangelia tes-
tantur. Etiam in initio Litur-
giæ S. Iacobi Sacerdos sic orat:
*Non sum dignus qui oculos obver-
tam huic sacre & spiritali mensæ,
in qua unigenitus Filius tuus Domi-
nus noster Iesus Christus mihi, qui
peccator sum, & omnibus maculis
labefactatus, mysticè proponitur in
Sacrificium. Proinde hanc oratio-
nem & gratiarum actionem tibi of-
fero, ut mihi Spiritus tuus paracle-
tus mittatur, fortificans ac instau-
rans me ad hanc Missam, &c.* Por-
rò in fine ejusdem Liturgiæ ipse
Sacerdos fundit hanc precem:
*Largitus es nobis, Domine Deus,
sanctificationem in perceptionem
sanctissimi Corporis & pretiosi San-
guinis unigeniti tui Domini nostri
Iesu Christi: impartire nobis gra-
tiam quoque Spiritus sancti tui bo-
ni, & conserva nos inculpabiles in
fide, &c.*

Ex his verbis Apostolicis, &
scriptis aliorum Patrum primiti-
væ Ecclesiæ, quæ postea profere-
mus in medium, sole clarius li-
quet, Missam vel Liturgiam non
esse rem novitiam atque impiam,
ut profani hæretici nunc blasphemant.
Est nim sanctum divinum-
que Evangelicæ legis Sacrificiũ,
institutum à Christo, qui est
*Sacerdos in æternum secundum or-
dinem Melchisedech*. Nam in Cœ-
na novissima panem & vinum in
Corpus & Sanguinem suum con-
secravit atque obtulit, & discipu-
lis suis, ceterisque Sacerdotibus,
ut id ipsum in sui commemora-
tionem facerent, præcepit. Ter-
tius Canon Apostolorum perspi-
cuè demonstrat, Dominum Ie-
sum instituisse ipsum Sacrificium
Eucharistiæ. Est igitur in Eccle-
sia non tantum spirituale Sacrifi-
cium, ut hæretici garriunt, verum
etiam externum, nempe sacro-
fancta Liturgia, quam Christus
loco omnium externorum Sacri-
ficiorum veteris Legis nobis reli-
quit. Spiritualia sacrificia ad om-
nes in universum Christianos
spectant, ut sunt puræ preces, hu-
milis contritio cordis, pia morti-
ficatio carnis, ac cetera huiusmo-
di, propter quæ cuncti verè fideles
regale Sacerdotium & Sacerdo-
res in sancta Scriptura appellan-
tur: at Missæ Sacrificium ab illis
duntaxat offerri potest, qui Sa-
cerdotes consecrati sunt. Iam cum
Ecclesia Dei nihil hoc Sacrificio
sublimius habeat, dolendum sa-
nè

2.
Missam
esse verè
& propriè
novam le-
gi Sacri-
ficiũ, &
quidem
secundum
ordinem
Melchise-
dech.Psal. 109
Heb. 5.
& 7.
Luc. 22.Non tan-
tum spi-
rituale
internũ
aut meta-
phoricũ,
sed verũ
& propri-
tatoris.

1. Pet. 2.

Apoc. 14.

secula
Hæreticorum.

nè est, plerisque Sacerdotes nimis negligenter & irreverenter Missam peragere. Verumtamen propter eorum vitia, neque Sacrificium neque Sacerdotium maledictis impetendum est.

3.
Cultus
intra
San-
ctarum
in anti-
quissimis
Liturgiis
apparet.

Quod à nobis invocari & honorari debeant Sancti, eadem beati Jacobi Liturgia docet his verbis: *Commemorationem agamus sanctissima, immaculate, gloriosissima, benedicta Domina nostre matris Dei & semper Virginis Marie, ac omnium Sanctorum & Justorum, ut precibus ac intercessionibus eorum omnes misericordiam consequamur.*

Hæc tibi. At Hæretici hujus temporis à satana instigati, dicunt, Sanctos hac vita defunctos non esse invocandos aut honorandos à fidelibus. Scit enim diabolus, nos plurimum adjuvari precibus ac meritis beatæ DEI Genitricis atque aliorum Sanctorum: ob idque invidia ardens, nos tanto bono per hæreticos spoliare nititur. Ex divinis Scripturis discimus, Deum propter Sanctos, qui vel adhuc vivunt, vel jam hinc emigrarunt, præstare beneficia mortalibus, & misericordiam gratiamque donare. Si enim Sancti, cum adhuc corruptioni obnoxii, peregrinarentur à Domino, multum alios suis precibus apud Deum adjuvare poterant; quanto magis ad facere possunt jam à corruptione alieni, ac Deo perfecte conjuncti? Cum sint unum cum eo quia omnia potest, ipsi quoque aliquo modo possunt omnia, &

si mortales orant pro nobis, quidni post mortem regnantes in caelis?

orationes nostras cognoscunt suscipiuntque. Judas Machabæus vidit Oniam, virum pium, qui defunctus erat, manus protendentem, & orantem pro omni populo Judæorum: vidit & alterum ætate gloriaque admirabilem, de quo ipse Onias dixit: *Hic est fratrum amator, & populi Israel: hic est qui multum orat pro populo, & universa sancta civitate, Jeremias Propheta Dei.* Hæc visio Judæ secundo libro Machabæorum annotata est. Libri autem Machabæorum, licet ab hæreticis rejiciantur, ab Ecclesia tamen habentur pro Canonicis.

2. Mach. 15.

Onias & Jeremias post mortem orant pro populo Dei.

In eadem Jacobi Liturgia magnificè laudatur Dei genitrix virgo Maria hoc modo: *Dignum est, ut te beatam dicamus Deiparam, modis omnibus irreprehensam, & matrem Dei nostri, honorabiliorem quam Cherubim, & gloriosiore quam Seraphim, que sine corruptione Deum Verbum peperisti. Te reverè Deiparam magnificamus Tibi, o plena gratie, universa creatura gratulatur, Angelorum cæus, & hominum genus, que es templum sanctificatum, paradysus spiritualis, virginum gloria, ex qua Deus carnem assumpsit, & puer factus est Deus noster qui est ante secula, &c.*

4.
Illustris laudatio & invocatio B. Virginis, præcunte Liturgia S. Jacobi.

Orandum esse pro fidelibus defunctis, ipsa eadem beati Jacobi Liturgia testatur, vbi Sacerdos precatur hunc in modum: *Memento Domine Deus noster Orthodoxorum & rectè de fide sentientium, ab Abel justo, usque in hodiernum diem,*

5.
Oratio pro defunctis, ibidem.

Facula
Hæreticorum.

Fac eos requiescere in regione viuentium, in regno tuo, in deliciis paradisi, in sinu Abrahe, Isaac, & Jacob sanctorum Patrum nostrorum: unde exulat dolor, tristitia & gemitus: ubi presidet lumen vultus tui, & perpetuo refulget. Itemq; alio loco in eadem Liturgia Sacerdos orat ita: Fac ut oblatio nostra grata & acceptabilis sit, per Spiritum sanctum sanctificata, in propitiationem peccatorum nostrorum, & eorum quæ populus per ignorantiam admisit, & in requiem animarum eorum qui ante nos dormiunt. Rursum in eadem Liturgia Diaconus profert hæc verba: Pro remissione peccatorum nostrorum, & propitiatione animarum nostrarum, & pro omni anima afflicta & vexata, misericordia & auxilii Dei indigente, & pro conversione errantium, curatione infirmorum, liberatione captiuorum, requie Patrum & fratrum nostrorum, qui ante nos dormierunt, dicamus extensa voce: Domine miserere. Hæc tibi. Si à vero rationis iudicio non decidissent hæretici, viderent profecto, quàm rectè Ecclesia Deioret pro fidelibus defunctis. Nam secundo Machabæorum libro (quem pro Canonico Ecclesia recipit) habentur hæc verba: Sancta & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut à peccatis solvantur. Hinc constat, esse Purgatorium. Neque enim oramus pro illis animabus quæ vel in cælo, vel in inferno sunt: sed pro illis duntaxat, quæ adhuc purgari debent, antequam cæle-

2. Mach.
32.

stem plenamque beatitudinem adipiscantur.

Prædicta beati Liturgia semper à Catholicis magnæ fidei habitata est, & in Ecclesia Dei magnâ obtrinit auctoritatem. Quæ quia primùm Græcè scripta fuit, complures Orthodoxi Patres Græci meminerunt ejus, & eam citant in suis lucubrationibus. Basilius Magnus & Ioannes Chrysostomus suas Liturgias ad similitudinem illius cōscripserunt, & multa ex ea mutuati suat. Denique sextum Concilium, quod Constantinopoli sub Justiniano ejus nomine secundo Imperatore in palatio regali, quod nominatur Trullus, celebratum est, dicit, illam à Iacobo Apostolo scriptam fuisse, atque ex ea hæreticos refellit, uti liquet ex trigesimo secundo Canone illius Concilii. Quin etiam ipsa Liturgia innuit Iacobum esse auctorem. In illa enim, ubi jam conficienda est Eucharistia, habentur hæc verba: Ea nocte quâ tradebatur, vel potius seipsum tradebat (Iesus Christus) pro vita & salute mundi, accipiens panem in sanctas, immaculatas & inculpabiles manus suas, in calum suscipiens, ac tibi Deo & Patri ostendens, gratias agens, sanctificans, frangens, dedit nobis discipulis suis & Apostolis, dicens, Accipite, &c.

Porro cum hæc Liturgia Iacobi Apostoli clarissimè ostendat, orandum esse pro fidelibus defunctis, non fuerit intemptivum hic apponere nonnulla quæ beatus

tua

6.
S. Iacobi
Liturgia
magna
est in Ec-
clesia au-
thoritas.

7.
Pro de-
functis
orationem
probat
Damasus
noster ex Pa-
tribus
Græcis

Facula
Hæreti-
corum.

tus Joannes Damascenus de hac traditione Apostolica scribit in Sermone quem de Defunctis edidit. Sic enim ibi loquitur: *Discipuli illi Salvatoris, & divini Apostoli, qui ipsius Verbi spectatores fuerunt, totiusq; mundi circulum vivum ceperunt, in tremendis atque impollutis & vitalibus mysteriis memoriam eorum, qui fideliter obdormierunt, habendam edixerunt.* Postea in eodem Sermone citans beatum Ioannem Chrysostomum, ait: *Joannes ille, cui ab auro cognomen est (verè enim aurea verba loquitur) Non temerè, inquit, aut casu hæc à sapientissimis DEI discipulis sancita, atq; Ecclesie ipsius tradita fuerunt, ut Sacerdos in tremendis Mysteriis preces fundat pro fidelibus defunctis.* Rursum in eodem Sermone Damascenus allegat divum Gregorium Nyssenum, his verbis: *Sapientissimus Gregorius Nyssenus ait: Non absque ratione & utilitate à Christi predicatoribus & discipulis traditum est, & in sancta Dei Ecclesia ubique vim legis obrinuit, sed res est modis omnibus utilis, Deoq; imprimis grata, videlicet memoriam eorum, qui in recta fide dormierunt, facere in divina illa lumineq; plena mystagogia.* Hæc ex Damasceno. Itaque hæretici ævi nostri vel modò pudore affecti sileant, qui dicunt, consuetudinem orandi pro defunctis antiquam non esse, & Patres ac Christianos Ecclesie primitivæ eam non tenuisse.

8.

3477a

Ritus Missæ quos Iacobus Apostolus litteris commendavit,

expressi quidem non sunt in Scripturis Canonicis; sed multa Apostoli à DEO edocti Ecclesie tradiderunt, quæ in Sacris litteris expressè posita non sunt. Evangelium certè dicit, divinam adorandamq; Eucharistiam (quæ & Sacramentum & Sacrificium est) à Christo institutam fuisse: at quo ritu ipsum Sacrificium peragi debeat, non dicit. Quod autem Apostoli plurima, vel potius innumera Ecclesie tradiderint, quæ in divinis litteris non sunt expressa, Lector plenissimè cognoscere poterit ex lectione hujus Libelli sive farraginis.

Neque mirum videri debet, quòd Apostoli multa docuerint, quæ Scripturis diuinis comprehensa non sunt; cum beatus Ioannes in calce libri sui Evangelici testetur, Dominum Iesum multa fecisse, quæ in Evangelio scripta non fuerunt. Atenim: *Sunt & alia multa, quæ fecit Iesus; quæ si scribantur per singula, nec ipsum arbitror mundum capere posse eos, qui scribendi sunt, libros.* Sicut autem plurima fecit Iesus, de quibus Evangelia nihil narrant: ita proculdubio multa sacratissimo ore suo protulit, quæ ibi non sunt adnotata. Sanè Paulus Apostolus affirmat ipsum Dominum Iesum dixisse hæc verba: *Beatius est magis dare, quàm accipere: quæ tamen verba nusquam in libris Evangelicis legimus.* Lucas etiam in initio libri Acta Apostolica continentis, refert, eundem Christum

Scriptura
no omnia
credenda
à nobis,
in sese
plene &
plene cō-
tinet.
Matth.
26.
Mar. 14
Luc. 22.

9.
Evidens
est ex
Scriptu-
ris, tradi-
tiones nō
scriptas
concedi
debere,
1. Ex E-
vangelio
Ioannu.
Ioan. 21.

2. Ex ver-
bis Pauli.

Facula
Hæreticorum.

stum Redemptorem nostrum post resurrectionem suam per dies quadraginta apparentem discipulis suis, locutum fuisse eis *de regno Dei*: hoc est, de beatitudine cælesti, & statu atq; gubernatione militantis Ecclesiæ. Atqui ex verbis quæ tot dierum spatio locutus est, paucissima divinis Scripturis sunt mandata. Credimus autem, Apostolos ea, quæ tunc ab ore Christi acceperant, tradidisse postea illis, quos vivâ voce instituebant. Eodem Actorum Apostolorum libro loquens Lucas de Paulo & Sila ac Timotheo, ait: *Cum pertransirens civitates, tradebant eis custodire dogmata quæ erant decreta ab Apostolis & senioribus qui erant Ierosolymis*. Sicut autem civitates illæ reverenter susceperunt ea, quæ Ecclesia ipsis per Paulum & collegas ejus proponebat; ita apud nos quoque omnia, quæ tradiderunt & statuerunt, vel dixerunt Apostoli, magnam auctoritatem habere debent, etiam si in sacris & Canonicis libris non inveniuntur expressa. Siquidem ipse Paulus scribens Thessalonicensibus, etiam traditiones non scriptas jubet servari, his verbis: *Fratres, state, & tenete traditiones, quas didicistis, sive per sermonem, sive per epistolam nostram*. Et Christus omnibus Apostolis atque eorum successoribus dicit: *Non vos estis qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis*. Quare ea quæ Apostoli & Ecclesia docent, pro verbo DEI

4. Ex decretis Apostolicis. A. G. 16.

5. Ex monito Pauli. 2. Theff. 2.

6. Ex Christi verbis. Matth. 10.

habenda sunt: nec contemni nullo modo possunt, nisi ab his qui hostes Dei sunt.

Auctoritas ipsius Ecclesiæ Catholicæ (quam Paulus columnam & firmamentum veritatis nuncupat) ingens est. Nam si credere debemus dictis Matthæi vel Ioannis qui membra sunt Ecclesiæ, quantum magis fides habenda est verbis & doctrinæ totius Ecclesiæ? Si item non ambigimus, Spiritum Sanctum locutum fuisse per Apostolos; quomodo dubitare poterimus eum loqui per Ecclesiam, Apostolorum matrem? Itaque in his quæ Ecclesia approbat, & nobis suscipienda credendaque proponit, non oportet anxie requirere testimonium Scripturarum Canonicarum.

Neque enim Deus voluit omnia in Scripturis aperte exprimi: ut disceremus humiliter tubesse Ecclesiæ, & pateremur nos ab illa instrui, nostrumque iudicium ejus iudicio submitteremus. Satis nobis esse debet quod ita docet & credit veritatis columna, videlicet Ecclesia Catholica atque Apostolica, quæ erroris experta est. Aded vult Christus omnes obedire Ecclesiæ, ut in Evangelio dicat, eum qui illam non audit, habendum esse pro Ethnico & Publicano. Ipse eidem Ecclesiæ semper adest, eamque regit, quemadmodum est pollicitus dicens: *Ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi*.

Ne-

10. Auctoritas Ecclesiæ aqua. Tu est auctoritas Apostolorum. 2. Tim.

11. Et ut ed nos submitteremus, non sicut Deus omnia in Scripturis habet.

12. Matth.

13. Matth.

Pericula
Hæretico-
rum.

12.

Ecclesia
Romana
est quam
exire
non
possunt.

Neque alia quærenda est Ec-
clesia Apostolica, quam illa cui
Romanus Summusque Pontifex
loco Christi præsidet in terris.
Hæc enim fidem atque doctrinam,
quam à Christo & Apostolis Apo-
stolorumque discipulis ac sanctis
eorum successoribus accepit, in
hodiernum usque diem servat in-
tegram. Eam verò fidem & do-
ctrinam hic libellus non obscure
ostendit, convincens mendacii
hæreticos hujus tempestatis, qui
ut imperitis & incautis facilius
imponant, dicunt se sic credere &
docere, sicut Patres Deo chari in
primitiva Ecclesia crediderunt at-
que docuerunt.

13.

S. Iacobus
sacramen-
tum ex-
tra
Vestitu-
m com-
mendat
fidelibus.
Iacob. 5.

Sed quia hoc capite tractavi-
mus potissimum de Liturgia Ia-
cobi Apostoli, adjiciemus in cal-
ce etiam id quod idem Apostolus
in epistola sua scribit de Sacra-
mento extremæ Unctionis, quod
hæretici modò insolentissima te-
meritate abrogare volunt. Ait er-
go: *Infirmatur quis in vobis? indu-
cat Presbyteros Ecclesie, & orent su-
per eum, ungentes eum oleo in nomi-
ne Domini: & oratio fidei salvabit
infirmum, & alleviabit eum Domi-
nus: & si in peccatis sit, remitten-
tur ei.* Hic beatissimus Iacobus
monet ut fiat, quod Christus circa
fideles, qui periculosè ægrotant,
faciendum instituit. Non quid-
quam suum statuit, sed illud no-
bis tradit, quod à Christo didicit.
Divus Innocentius, Pontifex
Summus hujus nominis primus, ad
quem semel atque iterum scripsit

beatus Ioannes Chrysostomus, in
sine epistolæ suæ ad Decentium
Eugubinum, Episcopum datæ,
meminit extremæ Unctionis, &
citat hunc locum Iacobi Apo-
stoli. Id ipsum facit sanctus Augu-
stinus secundo libro de Visitatione
infirmorum. Nimirum Ecclē-
sia Catholica Sacramentum istud,
quod ab initio accepit, fideliter
retinet, & usque ad consumma-
tionem sæculi retinebit, quan-
tumcunque oblatrent inimici ve-
ritatis hæretici.

CAPUT II.

*Ex scriptis sancti Martialis, &
aliorum.*

1. Martialis Apostolus Galliarum docet, Eu-
charistiam esse Sacrificium Corporis Christi in alta-
ri pro salute nostra à Sacerdotibus oblatum.
2. Idem ex Iustino Martyre.
3. Sanctus Martialis consecrationem altarū
& Basilicæ commemorat;
4. Item salutiferum signum Crucis;
5. Votum etiam Virginitatis.
6. Docet, sanctas animas Deum videre an-
te finem sæculi.
7. Virginitatem & calibatum præfert ma-
trimonio.
8. Calibatum docet Sacerdotum, quod etiam
docent Canones Apostolorum;
9. Diversos quoque gradus Ordinum sa-
cerdotum.
10. Recta fides de Trinitate à sancto Mar-
tiali.
11. Ecclesiam Dei semper prevalituram cō-
tra hæreticos, ostendit idem sanctus Martialis.
12. Sanctus Martialis interfuit Cæna ulti-
ma, comprehensioni & Ascensioni Christi.
13. Dedicavit Virgini & Apostoli Ecclē-
stias cum cereis, lampadibus, vasisq; aureis & ar-
gentis.
14. Purgatorium ostenditur.

BEATUS Martialis Domini no-
stri Iesu Christi discipulus,
qui cum Apostolis etiam ante pas-
sionem Dominicam conversatus
est,

1.
S. Mar-
tialis Eu-
charistiā
docet esse
sacris-

Citatur
ab Inno-
centio Pa-
pa, & à
S. Augu-
stino.